

середовища, встановлення стандартів екологічної безпеки для космічних апаратів та мінімізацію викидів під час їх експлуатації.

У майбутньому, потрібно розробити більш конкретні та обов'язкові міжнародні стандарти та правила, що регулюватимуть засмічення космічного простору, з огляду на зростання інтересів країн у космічному дослідженні та експлуатації.

Література

1. Проблема космічного сміття на сьогодні. URL: <https://sites.google.com/site/kosmichnesmittyaaproblem/slahi-virisenna-problemikosmicnogosmitta> (дата звернення: 27.04.2024).

2. Стельмах О. Міжнародне регулювання еколого-правової безпеки космічного простору. URL: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/nzizvru/2012_2/p11_35.html (дата звернення: 27.04.2024).

3. Керівні настанови з мінімізації космічного сміття Міжагентського комітету з космічного сміття, від 2007 року. URL: http://www.iadc-online.org/index.cgi?item=docs_pub (дата звернення: 27.04.2024)

4. Керівні настанови з мінімізації космічного сміття Комітету ООН з питань мирного використання космічного простору, від 2010 року. URL: http://www.unoosa.org/pdf/publications/st_space_49E.pdf (дата звернення: 27.04.2024).

УДК 347.633 (043.2)

Брусило О.О., здобувачка вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Жмур Н.В, к.ю.н., доцент

ПРОБЛЕМИ УТИЛІЗАЦІЇ ПОЛІЕТИЛЕНОВИХ ПАКЕТІВ

Поліетиленові пакети, звичні й практичні, стали невід'ємною частиною нашого життя. Проте їх масове використання призводить до серйозної екологічної проблеми, масштаби якої вражають. Щорічно у світі виробляється близько одного трильйона поліетиленових пакетів. Більшість з них викидаються на смітники або потрапляють у навколишнє середовище. Завдяки своїй стійкості до розкладання, поліетилен накопичується в ґрунті, водоймах, на узбережжях, забруднюючи планету.

Поліетиленові пакети шкодять тваринам, які їх ковтають або заплутуються в них. Загибель птахів, ссавців стає трагічною реальністю. Ці пакети закупорюють ґрунт, перешкоджаючи проникненню води й кисню до коріння рослин, що призводить до їх деградації. Забруднення водойм поліетиленом спричиняє загибель риб, порушення екосистеми. Горіння сміттєзвалищ, де накопичуються поліетиленові пакети, отруює

повітря токсичними речовинами [1].

Іншою серйозною проблемою є забруднення океанів пластиковими відходами, включаючи поліетиленові пакети. Ці відходи утворюють величезні плаваючі острови сміття, які шкодять морським екосистемам, загрожують життю морських тварин та птахів, які можуть заковтнути або заплутатися в них. Це призводить до масової загибелі морських організмів та порушує баланс морських екосистем [2].

Окрім того, виробництво поліетиленових пакетів вимагає великих витрат невідновлюваних природних ресурсів, таких як нафта, та супроводжується викидами парникових газів, що сприяє глобальному потеплінню та зміні клімату.

Зменшення використання поліетиленових пакетів - перший крок до вирішення проблеми. Перехід на багаторазові сумки з тканини, паперу, сітки значно знизить кількість викиданих пакетів. Розвиток біорозкладних пакетів з природних матеріалів, які розкладаються протягом короткого часу, також може стати альтернативою.

Важлива роль у вирішенні проблеми належить системі збору та переробки сміття. Ефективне сортування, переробка поліетилену дозволить дати друге життя цьому матеріалу.

У нашій країні є повна офіційна заборона на розповсюдження одноразових пластикових пакетів. Відповідно до частини 1 статті 2 Закону України «Про обмеження обігу пластикових пакетів на території України», забороняється розповсюдження в об'єктах роздрібної торгівлі, громадського харчування та надання послуг: 1) надтонких пластикових пакетів; 2) тонких пластикових пакетів; 3) оксорозкладних пластикових пакетів. Також, розповсюдження пластикових пакетів здійснюється виключно на платній основі [3].

Повністю припинити виготовлення поліетиленових пакетів при всьому бажанні не вийде, але краще не зберігати в цій тарі овочі, спеції, рибу, фрукти, м'ясо та інші свіжі продукти. Для цих цілей більше підходять скляні, дерев'яні, фарфорові та керамічні ємності.

Потрібно використовувати той самий пакет стільки разів, скільки це можливо. Далі його застосовують для збору сміття, що не розкладається [1].

Отже, впровадження заходів державного регулювання, таких як заборона поліетиленових пакетів, податкові пільги для виробників екологічно чистих товарів, штрафи за порушення правил утилізації, може стимулювати пошук нових рішень та відповідальне ставлення до проблеми.

Тому, проблема утилізації поліетиленових пакетів існує і потребує комплексного вирішення. Спільними зусиллями держави, бізнесу та громадськості ми можемо зменшити їх використання та шкоду довкіллю. Збереження чистоти планети - це відповідальність кожного з нас.

Література

1. Сайт Green Talk. URL: <https://greentalk.com.ua/ua/yak-utilizuvati-plastikovi-paketi> (дата звернення: 26.04.2024).
2. Сайт The Ocean Foundation. URL: <https://oceanfdn.org/uk/plastic-in-the-ocean/> (дата звернення: 26.04.2024).
3. Про обмеження обігу пластикових пакетів на території України: Закон України від 1 черв. 2021 р. № 1489-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1489-20#Text>.

УДК 346.9:347.7(043.2)

Гелбутівський М.О., здобувач вищої освіти
другого (магістерського) рівня
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Нецька Л.С., к.ю.н., доцент

РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ КРЕДИТОРІВ ЯК УЧАСНИКІВ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВІ ПРО БАНКРУТСТВО

Однією з головних особливостей справ про банкрутство є специфічний суб'єктний склад, адже в них наявні такі учасники як арбітражний керуючий, збори кредиторів, комітет кредиторів. Водночас провідне місце у зазначеній системі учасників провадження у справі про банкрутство належить кредиторам, оскільки кожен з них має підвищену заінтересованість до результатів розгляду справи про неплатоспроможність, від яких напряду залежить задоволення або незадоволення (аж до прощення) грошових вимог кредитора до боржника. Тому вони є одними з найактивніших учасників провадження, які тісно взаємодіють як між собою, так і з іншими учасниками справи.

Про значущість участі кредитора у справі свідчить навіть преамбула КУзПБ, де чітко прописано, що задоволення вимог кредиторів є одним із ключових завдань процедури банкрутства [1]. Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного господарського суду у постанові від 23 грудня 2021 року у справі № 924/1155/18 вказав, що провадження у справі про банкрутство є самостійним видом судового провадження і характеризується особливим процесуальним порядком розгляду справ, специфічністю цілей і завдань, особливим суб'єктним складом, тривалістю судового провадження, які істотно відрізняють це провадження від позовного [2].

Окрім зазначеного, відповідно до ч. 1 ст. 3 Господарського процесуального кодексу України суди зобов'язані також використовувати особливі принципи інституту неплатоспроможності для забезпечення мети законодавства про банкрутство – якнайповнішого задоволення вимог кредиторів боржника.